

1942

J. Vrchlický :

Vlast je jen v krvi živých svých živa.

Kulá zima, která nedobře posloužila zimním, proláhla se dlouho do jarních měsíců. Snad i vlnem vlhkých a studených let šířily se i nemoci. Válkou a bídou podřivený lid podléhal snadno. Byl to především náštel, který zachvacoval poněkud děti a končil v častém případě bohužel i smrtí.

V časném jaru zahorelo nemocí podlehl horárský učen Jan Hách a Václav z č. 49. hoch hodný a milý. Po převozu a nemocnici doprovodili ho na poslední cestě téměř všichni z vesnice. Dojemný byl pohled na průvod mnoha párů družiček a mládenců nejen zdejších ale i z okolních vsí.

Pohřeb
V. Háchy.

Žel že však ani hlas zvonku ho nemohl doprovázet neboť byl před několika týdny odebrán. Bylo to 22. března odpoledne, kdy rozesmíel se zvonem jasným hlasem na posled, na rozloučení. Tehdy šli se mnozí občané, aby se s tímto jakoby členem vesnice rozloučili. Asi po hodinovém snění musel být konečně zvoněk odsroubován a sнесен, aby byl druhého dne podle rozkazu odvezen a aby tento ponícený symbol křesťanství byl přelid na věčné straně. Zvoněk tento, který přechal prvním světovou válku 1914-18, ačkoliv se mnoho

Zvon
odebrán.

zvonu lehdy také odebralo, byl opatřen leto-
počtem, výrobní firmou a uprostřed obrazem svíce
asi takto:

Popis
zvonu.

Ríšě potřebovala stále nové pracovníky, mobilizovala práce schopné lidi na práce v zemích okupovaných a především na práce v Ríšě.

V červnu povolání dělníci, zemědělci i řemeslníci do Limelie, kde v host. na "Na knížecí" konal se nábor pracovníků sil. Úředníci úřadu práce zde houčimale kontrolovali zaměstnanost každého a jen trochu postřadalebně "odváděli".

Z Probulova byli neodvolalebně zapráni šilo: Klumhera Fr. domkář a kameník, Chmela J. dělník, Malkovský J. dělník, Petřík Boh. a Zeman Josef redníci, Hlacha Jan knihár. První dva šimě 50. leti, ostatní mladší. Brzy byli šilo poslání do Říše a rozřazeni do pracovního láboru na nádraží ve Vralislavi. Podle jejich výpovědi, byla to práce namáhavá, odporínku málo, ubytování nevhodné a shava nedostatečná.

Posléze byli ještě povolání na práce šilo: Žalud Jos., Mezera Jiří, Škopek J., Jirů E., Mezera V. a jiní svobodní chlapei. Dva první z nich dostali se postupně až do Francie, lehdy okupované, ostatní zůstali v Říšě, většinou v Berlíně. Všichni prošili tam hůry bombardování, jež se stále stupňovalo.

Povinné hlídky denní i noční byly přísně kontrolovány četníkem. Zvláště ostrážitě střežilo se hasičské skladisko: v noci vždy jeden hasič a jeden civil. občan a ve dne vždy jeden starý občan.

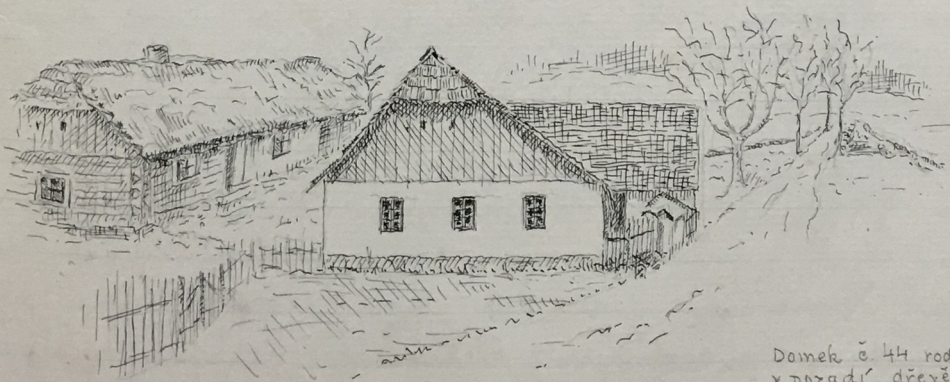
Při této noční hlídce v has. skladisku raněn byl mládí člen has. sboru Václav Opíčka domkář č. 9. a asi po roce těžkého ochrnutí zemřel.

Poslize dovoleno jako úkulek pro hlídku používat budku obecní váhy. V níž zde postaveny malá kamínka kovová, lampa a lavice aby se hlídající osoby chránily před nepohodou.

Lid posuzoval toto jako obyčejné týrání občanů.

Z lesů odváželo se chvalně dříví. Zdejší sedláci vyváželi toto koňmo a pevně. Malé a pomali na zdejší návesi. Veliké hranice s metrového dřeva bylo zde vyrománo, které pak aulem odváženo na nádraží Linolie.

Rozdílování a vydávání potravinových, oděvních obuvních listků a tabacinek svěřeno starému pensistovi dříve havíři J. Nowotnému, který se přihlásil k německé národnosti; tento obýval se ženou a dvěma malou místností domku č. 44, majitele F. Mexery.

S 1960

Domek č. 44 rod. pisatelova,
v pozadí dřevěné
stavení č. 43
a dráha s topoly

1943

A.V. Šmilovský :

Láska a svernost činí šťastně rodiny,
šťastně obec a národy.

Rok tento začal suchým jarem po celém suché zímě a následek toho nedostatek vody ve studnách výše položených. Majitelé slavení žilovodní hořejší strany naší obce byli nuceni vodu dovážet z obecních studen dolejších, v nichž jsou silné vodní prameny.

Orim, která jako baba přezimovala, a jaro do suché půdy zasela, vkrusovala vážně obavy o přísti sklizen, na ni čekalo již bouřebně mnoho shádajících lidí, jako na zachránu před svým hladem. Neboť neúroda znamenala by nové ubažení opasku, nové shádání, utrpení a boje o svůj chleba.

Nové vysoké konkingentní předpisy zemědělských výrobků: obilí, kmiv, mléka a masa měli shoubné následky: přádné výphy, spíše a shoro přádné chlény. Vydíraný lid vnil místní hospodářskou komisi z nestomeditingých rozpisů konl. dodávek, které byly velice těživě uvaleny vlášt na drobné zemědělce. Zvláště cibelna byla ade vysoká povinná dodávka koveritro dobyčka, neboť v poloprádných chlévech nestačilo přivést to, co bylo požadováno.

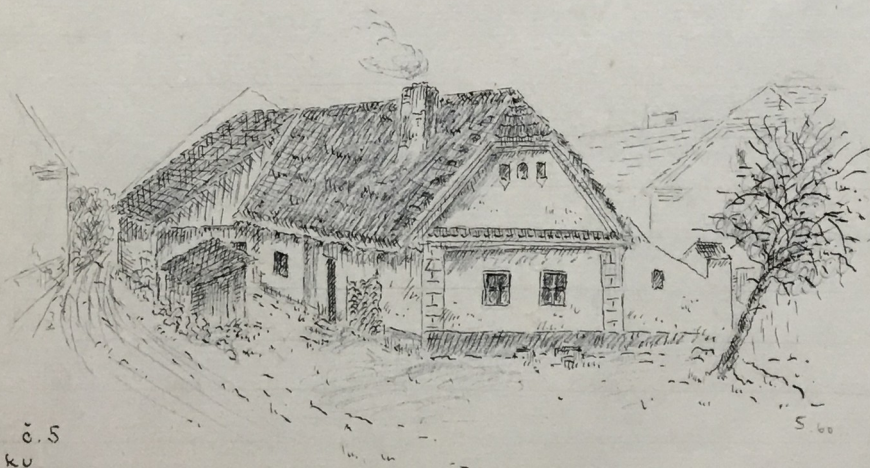

Situace pokračovala na dolích, že malozemě-
dělcům počaly se brát saňní krávy z párů a i
krávy březí. Předpis nedovoloval sice vysokobřezí
krávy (s nadpoloviční březivostí na dodávku brát,
ale staly se pokusy i takové krávy odebrat.
Takovito a podobné porušování zemědělské komise
vyvolávalo u postižených velikou nevoli a
bylo semínkem nových nerozkořů a nesvárů.

Někteří se široce rozepisovali o této špatné
stránce letopisu, tak jako všichni kronikáři
předěšili, píše rád a s hrdostí o pěkných a
chválehodných činech našich občanů, o přátel-
ské svornosti a bratrském soužití všech.

Žel, této sousedské shody a jednoty se
v naší obci ještě mnoho nedostávalo. A právě
v této tak těžké a svízelné době bylo povinos-
tí vedoucích činů, aby se jednalo správně,
aby se síla doby svalovala na všechny stejně,
a pokud možno, slabějším ještě nadlehčilo.

Lid věřil, že při dobré vůli to možno bylo
a hlavně byly by tím dány základy k brat-
rskému svornému soužití občanů.

Zaniklé č. 5
patřící ku
statku č. 6.

Vysoké kontingentní dodávky stále požadovány, časté kontroly navštěvovaly obec a přísně vymáhaly co se dalo. Chudý příděl na listky zdaleka nedostačoval a proto si lidé schovávali; mnoho obilí však se při tom skazilo a myši nadělaly spousty škod na potravinách, pytlích a j.

Mléko

Dodávka mléka přísně vymáhána, kontroly mlékarenských úředníků včasných hodinách, pokuty a srážky z ceny. Mléko nářeno dovážel do limelie k vlaku a to i hravským potahem pořadí podle čísla domu; lakťák i služba při sběru mléka v dřevěné boudě, kterou zdejší lesáři pod hrází u silnice postavili. Mnoho chovatelů pořídilo si proto chov kozy pro nutnou potřebu mléka.

Žid. občan,
K. Platovský

Židovský občan K. Platovský, kterému obchod zavřen a který pracoval v lese, musel jako jiní židé opustit obec a s manželkou, dvěma dětmi: asi 10 letou Evou, 7letým Miloušem, s nejnulnějšími zavazadly transportován pryč. Místnosti pak uzavřeny a zamečeny. Obchod se smís. zbožím byl před tím povolen zd. občanu J. Ječovi v č. p. 11.

Poplach způsobil padáček se zahradními přístroji který se snesl na zahradu J. Hlázela a poražen za časov. pumu. Byl to však povětrnostní balonek.

Zemřelí:
kronikář.

JOSEF KONČELÍK

9.11.1879 ~ 8.9.1943.

ročník na usedlosti č. 48. v Probulově trvale usazený, člověk poctivý a pracovitý, dovedl se cele věnovat zemědělské práci. Svého času byl členem obec. zastupitelstva a čl. hasič. sboru. Druhý obecní kronikář od r. 1926 do r. 1936. Zemřel v pisecké nemocnici po těžkém úrazu hřibem. Čest jeho památce.

1944

. Sv. Čech :

Duchu člověčenstva, kdy dojdeš míru?
 Kdy sřeseš křídla v blahém pokoji?
 Kdy nohy zvedneš z krouživého víru,
 bys odpočinul stalém po boji?
 Pohledni nazpět ve hlubinu, řeku,
 vyhaslou sopku žhavých zápasů —
 Coš děl tu vlastníč rozbil v divém vzteku,
 svých dítek shtal v dravém pospašu.

Nový rok přinesl opět nové naděje v
 brzký konec všech lech, utrpení, běd a shádání,
 jež nese sebou vždy válka. Ustupující ruská ar-
 máda blížila se víc a více naší vlasti, spojenecká
 letadla většinou angloamerická, přelétávala vysoko
 náš kraj ve velkých skupinách a vypouštěla za
 sebou dlouhé čáry, nebo tvořila ve výši z oněch
 kouřových iar všelijaké klikatiny nebo kola.
 Často pak slyšel byl dunivý zvuk provázený
 tlumenými otřesy oken jako ohlas vzdáleného
 bombardování. Nová a nová úrmy museli
 Němci opouštět, spousty německých obyvatel
 z Východu přechalo před frontou. Tělo uprch-
 líci z Východu nazváni: „Narodní hosté“ a nadrženo
 jim poskytoval všemožnou péči. I ve zdejší obci
 několik rodin bylo ubytováno.

Přelety

 Uprchlíci
 z Východu.

Dělníci naši, kteří v Říši ještě žili,
 opouštěli před častým bombardováním a blížící
 se frontou pracovní lábory a přechali domů
 často jen s tím nejnulnějším, neb s holým
 rukama. Zde byli však opět honěni do práce
 stejně s dělníky kteří doma žili.

U obce Lerhonic prováděli Němci jakési záhadné stavby, polo v zemi vyhloubené a spoušty drátů se sem sbíhalo. Lidé se dohadovali ze to má být stan voj. velitelství nebo jiný objekt vojenský, posléze se rozšířila v lidu o tom pověst jako o chystaných plynových komorách a spalovnách pro zdejší lid. Naši dělníci spolu s jinými z kraje přimíceni do práce tam dojíždět na svých kolech. Tento nedostavený projekt však Němci šsně před koncem války zničili.

Zasluhou současného kronikáře V. Pobříslo opatřen praení nový avon. Občané mnozí, darovavše některé druhy potravin, poněvadž jinak nebylo možno něco opatřit, světili tuto starost somu obětavému občanu, který avon tento dal v českých Budějovicích uliti. Zvon tento jest sice větší avon dřívějšího, avšak horší jakosti a hrubšího hlasu. Ovšem na současně poměry byl to hov ještě dobrý. Tento avon byl pak počátkem roku slavnostně v kostele ve St. Sedle vysvěcen, poněvadž byla venku zima a na prádnu avonici zavěšen. Obřad svěcení avonu byl následující: Zvon slavnostně ověšen na saních dovezen do St. Sedla, kde v průvodu družiček dovezen do kostela. Tam místním farářem V. Roubalem slavnostně poměcen a pokřtěn na jméno Václav. Ihnotem byl mu vysvěcený V. Pobříslo. Poprvé tento avon nyzváněl mimo denní avonění, při pohřbu Josefa Šaňky, soukromníka z Písku, zdejšího podáka, který byl do Starosedlského hřbitova převezen.

Do Probulova přistěhoval se Jan Černý s rodinou z Něveklovského u Benesova, který musel svoje hospodářství opustit „vyhlídít“ pro různé vojenské. Tento najal v naší obci statek dubon.

Svěcení
zvonu

Burdy č. 8. dřevěného mědňáka, který měl stálek již dlouho pronajímán.

Obchodní dům Karla Platovského úředně odevřen a lamější porušovalosti jako nábytek a p. prodáno některým zdejšími občanům. Část cenějších věcí jako předm. a pod. odvezeno.

Žid. obc.
K. Platovský

Následkem dlouhého uzavření byl dům byl pln plísni a houby a věci hodně pokřiveny.

Vykličený krám byl posléze vybiten a sloužil jako misnost pro hlídku, která musela obcházet často návsí, a vlastně kolem bytu, vydávaje listky Novobělského. Hlídky vlastně nocí přísně kontrolovány četnictvem.

20. 10. 50
(penn)

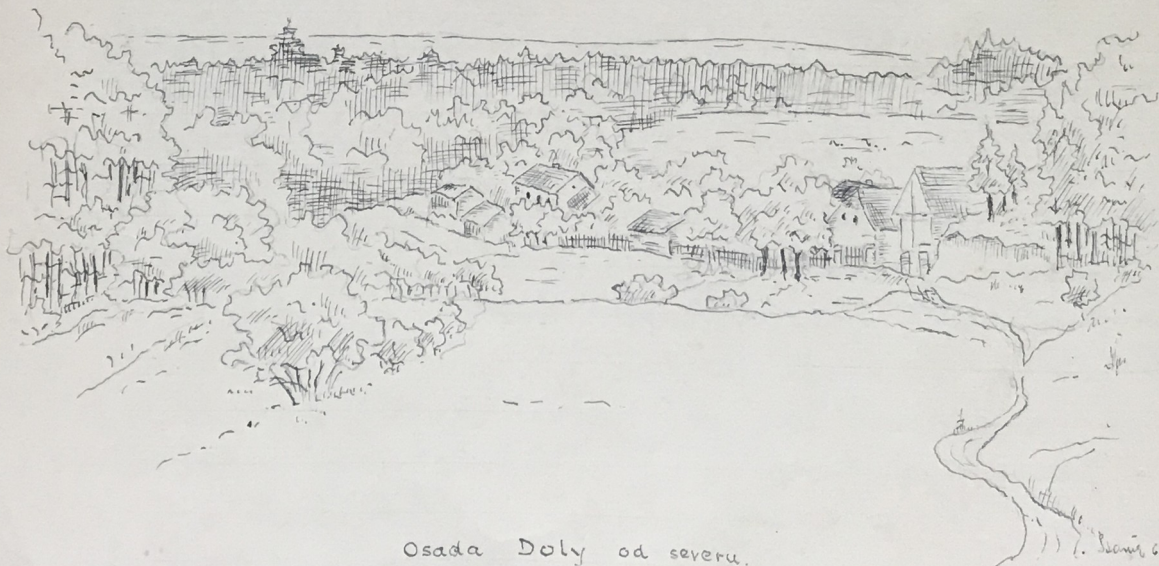
Vítězné armády spojenců postupovaly a stále více se všech stran svíraly úbočím.

Rudá armáda zatím vítězně postupovala a měla před sebou ustupující německé úbočiny. Lid náš, který s obavami sledoval počáteční ústup R.A. a pak živě německou porážku u Stalingradu a výstřední postup směrem na Západ, již provázel velkým sympatiemi, bouřebně očekával příchod vítězných armád, osvoboditelů, kteří konečně, jak pevně doufal vyženou jeho nevolníky se země a vrátí mu znova, ztracenou svobodu. Lid znal velké utrpení a oběti na životech již sice naši osvoboditelé, i naši lidé museli přinášeti.

Žpráry a partyzánců, již kolovaly mezi lidem časté rozhovory českých lidí z okolí: z Nevětic, Br. Lhoty, St. Sedla a j., většinou pro poslech svého rozhlasu, pro podporu partyzánců a i pro nedodané dodávky. Z Probulova zatekla Božena Šaňková asi 18 letá dcera ml. Šaňky domkyně z č. 28.

Lidu šree se dočkala správa o parlyzánech v lesích žbomínských, prolo se byli silo zrizeni a vypátrani; několik samních lidí pro jejich podporu zabitno a po čase popraveno.

Přelehy vzích letadel byly časté a prová-
zené i vdoleným bombardováním. Po sakovém
přelehu nacházely se spousty požárů, leských
stanioných proužků, někdy i pírné letáky
protirečinného páru a brožurky s články isl. rohr.
vlády. Obyvateľstvu nárčena prohlídka kobasch
a podobné nátery odvádali; nebylo však „noleno“
ničho. Plávalo se se i někleré letadlo shodilo
bombu při letu nad našim krajem; saková bomba
shozena byla u Mr. Lholy, severně v polích, kde
vyhloubila jámu o průměru as 10 m a hloubky
as 4m. Těžké kusy ostrohranné litiny, porušovalky
bomby byly rozmetány kolem. Žanen na štěti
nebyl nikdo.

Osada Doly od severu.

Pomalu blížil se rok ku konci; nadcházel zima. Před vánoci, samozřejmě saxe chudými a huehlinými, přibyli do naší obce noví "hosté". Asi 20ti členný oddíl německých vojáků a asi stejný počet vojenských zajatců italských. Ubytovali se v hostincích a to ve větším sále u "Pavličků": Němci a v hostinci dolejší u "Hácků": Italové. Tito vojáci prý měli pracovat na stavbě telefonního vedení, snad z Lichovic, tak se lid domníval, ale pro nedostatek materiálu, nebo z jiných příčin s prací nezačali. Prováděli různá cvičení Itálii, stavěli hlídky. Němci přivázeli z lesa malé velikým autem spousty měrného dříví a vyřezali několika kamny sál, jež velikými zárovkami ohřívali.

Němci
a Italové

Přiblížily se Vánoce, bylo jindy veselí, lehdy však šklivé a chudé. Kdož však mohl se aby si alespoň trochu sobě i druhým spříjemnil žití, i když v některých rodinách chýlil třeba den nejdražší.

Vojáci "hosté" slavili Vánoce okázale: Sál "u Pavličků" nádherně vyložen, jasné osvětlen; po stranách řady prostřených stolů a na nich srovnané skupinky vánočních dárků: lahve lihovin, tabáku, pečiva a j. V předu jeviště a předním postaveny stromy. Přivedeni Italové a posoreni k stolům na stranu pravou, Němci pak zasedli k stolům na straně protější. Po šedrovicerní večeři předváděli pak Němci různé abrakce na jevišti.

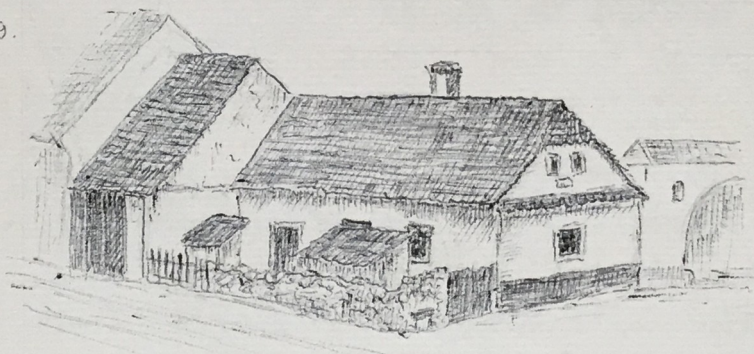
Italové pak opustili mistnost a odebrali se do své mistnosti „u Hláchů“. Hostince /sál/ tento měli prostě zařízen: na podlaží polní lůžka a na políčkách svoje potřeby. Uprostřed před prolejší stěnou na stole vysoký vánoční stromek a nad ním italský nápis:

. BOUNS NATALE .

což česky jest: Veselí vánoce. Tito Italové byli většinou dobří lidé a zdejší lidé snášeli se jim pohod možno porozumět a něco hlavně jídlo podali, neboť jejich českou stravu byl činný chléb který si pořizovali marmeládou.

Občané zdejší byvše tak bubnováním vyhlásili darovali Italům a Němcům vánoční pečivo. Byla to většinou menší vánočka již před Hledným večerem mnozí občané k „Pavličkovům“ donášeli.

Domek č. 39.

Zemřeli :

1944. :

U domlu poel zemřely dvě nejstarší osoby:
Hájková Marie zeměd. dělnice z č. 55 ve stáří: 89 r.
Pavličková Anasl. polnice a hostinšká z č. 1. „ 90 r.
Čest jejich památce!

Narození :

Toho roku se narodily:
R. Průchová dcera dělníka.
J Hláchová dcera domkare.

Zemřelá A. Pavličková
byla matkou 8 dětí:
6 synů a 2 dcer!

Rok tklivý zapadl do moře věčnosti ale bráta, a
bucklení nřstalo. Jinom naděje v brzký konec dávala lidu
řilu v ulpení. Břmnik pravi: Naděje a zklamání jsou
osud ilovčenská; tato nás chrání hrdostí, ona zneřolostí.

Poněvadž se tímto rokem v celku již skoro pravi-
řala tato tklivá doba, řmují umřli i narození na tuto
řřánku:

ZEMŘELÍ:

1938:	Průcha Jaromir starší	x: 1.
	Hopecká Marie	" 74
1939:	Mála František (m. 89)	" 51.
	Hedronský Jan	" " 74
1940:	Petřiková Anna	" 66
	Lexa František	" 67
	Taloušková Marie	" 32
1941:	Zemanová Anna	" 78
	Rybáková Antonie	" 62
	Hlaváňková Marie	88
	Petřiková Marie	84
	Zeman Augustin	40
	Průša Josef	
1942:	Petřik Jan	74
	Hojková Anna	55
	Hedronský Jan	61
	Dínce Václav	76
	Hlácha Václav	17
	Januškova Marie	82
	Jirušová Marie	12
1943:	Petřiková Anna	83
	Hláchová Jana	02
	Hlavínová Anna	80
	Rejčková Marie	01
	Končelík Josef	64
	Končelíková Ant.	55
	Opícha Václav	64

NAROZENÍ:

Průcha Jar.
Jiruš Václav
Průša J.
Marance F.
Hlejnová R.
Jiruš J.
Taloušek Jar.
Hlejna F.
Hláchová Ant.
Hruška Fr.

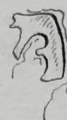
Čest
jeřiek
pamětce!

Hlácha Václav
Hláchová J.
Dvořák V.
Hrubý Jiří

Rejčková M.

1945

J. V. Sládek:

 přijde jaro zas na české lány,
 s úsměvem, jasně, plno rodné síly
 a zelení a květem nad mohyly
 vyklíčí vše, co dnes tam spí sen tuhý.

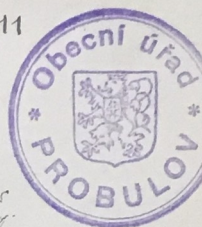
V prst' volnou zaorou zas české pluhu,
 a s hnědých polí, které pot naš pily
 my sami budeme sklízet, co jsme síli
 a volpi volných budeme zas druhy.

Naděje na blížný konec války a okupace
 slávala se vždy živěji a soušlepněji. Běda, u-
 trohy a omezování doléhaly stále živěji na lid.
 Ano, naděje v lepší zítřek jež by ospravedlnil vše-
 chny krivdy a bezpráví na lidu sháchané.

rekvizice

V časném jaru napadla naši obec ještě
 rekvizice aby vyřadila z lidu ještě co se dá.
 Občané - zemědělci svoláni do hostince, kde každý
 podroben přísněmu šetření. Běda tomu, kdo ne-
 mohl, nebo neměl dost nile vyhovět, t. an. dát,
 utrhout si od úst poslední. Hrozno bresky,
 odvezení, konání prohlídky u několika občanů
 ve slaveních, brána i podlaha a jinak horečně
 hledáno.

Pohled na
„Pazderna“
se silnicí
k St. Sedlu.

Zatím postupovala vylézná Rudá armáda neradřitelně blíž a blíž k nám, přes všechny pokusy nepřátel ji zadržet. A před ní přehala mnozí Němci, Maďaři a jiní směrem na západ. I byli v naší obci častými hosty „hosti z Východu“. V časném jarnu projíždělo naší obcí, směrem od St. Sedla k Linhartu mnoho vysťahovalců, kteří vešli voze věci na vozech. Dlouhé železnové vozy obilí, plně naložené, táhly se až prohýbaly pod nákladem a přikryté obyčejně slamenou střechou na spůsob krom, tažené sekyrnami, většinou hnědými koňmi. A s vozy lidé jdoucí pěšky a nebo vedoucí kola, bláznivou silnicí v syčravém jarním počasí. Povozy, které dorazily před večerem do naší obce, byly nuceny přinocovat. Proskvědních obce úřadu byly pak uprchlíkům vozy umístěny na dvorách stávků, koně ve slájkách a lidé ve volných místnostech zdejších občanů. Byli to většinou Němci, kteří se dozadovali noclehů jen po němky, jinom někteří znali trochu lámanou češtinu, nebo polsky. Ráno třetího dne pak vydali se opět dále. V příštích dnech následovaly je vozy další a další stejným směrem.

Uprchlíci
z
Východu.

Tylo povozy prý však již daleko nedošly, neboť byly napadány kroužícími hloubkovými letadly, lidově zvanými "kolláři" a bombardovány. Taková angloamerická letadla kroužila denně nad krajem a napadala pod. transporty, auta, a vlaky, jímž rozbíjela hlavně lokomotivy.

Oprava:
Květná
neděle s. r.
25. března

Nálet
v
Čimelicích

? O květné neděli dne 25. dubna ze sludného jarního rána přelétlo několik letadel ohň nad krajem a po chvíli pak následovalo několik blízkých výbuchů. Brzy na to přinesla se zvěst, že bylo bombardováno čimelické nádraží což prozrazoval i kouř z daleka viditelný. Několik zvědaných lidí spěchalo na kolech aby z blízka viděli tu spoušť. A viděli! Na nádraží stál německý vojenský vlak naložený válečným materiálem z části poškozený. Dříve nežli však mohli z lidí dále prohlédnout, zabouřilo se v duchem a jako valící se vichřice zakroužila nad nádražím skupina letadel a sarašotily kulomety. V krouživém letu vždy jedno letadlo po druhém mesou se níže, chvilu spouště střel. Lidé i vojáci přechali z toho místa co nejdale a kryli se kam bylo možno. Silné výbuchy fum ošlášaly v duchem v duchem až v naší obci. Dým stoupal nad místem náletu a letadla kroužila a rozjáděla se po celém obzoru, snášejíc se nad místy, z nichž valil se dým. Mimo Čimelice, byly to vlastně Miroslavice a místa za Žitkovem a za Lelý již postihlo toto bombardování. Pomalu blásko se poledne ale těsně letadel

neustávalo; zdálo se, že výbuchy jsou stále prudší a blíže. Lidé odnášeli své věci do sklepů a schovávali své děti i sebe; někteří však porovali z návrší a humen solo přísné divadlo. Letadla kroužila v duchem a přelétávala jim nad hlavami. V té chvíli mnozí padli a kryli se ne sem.

Pojednou však jedno letadlo naklonilo se na bok, zakroužilo níže nad hlavami svědavců slojících na jihozápadní straně vsi a několik salů prudkých a ostrých ran kulometu občaslo v duchem. Lidé se rychle schováli, kam bylo možno, za kamenný taras cesty, neb jen ne sem. Přesvědčení bylo, že střely je málem přenesly; zasáhly však celou řadu horějších stavení, zde, střech a oken. Tenho nemoudrý zást angloamer. letce způsobil v obci mnoho škod, několik dětí zranil. Z rozbité střechy chléva Zdenka Mlýny se vyvalil kouř a vyšlehlý plameny. Hořelo. Kdo si zazvonil na poplach a ovala se hasičská družka. Letadla se vzdalovala a zdálo se že lesnění již zcela přestává; skutečně.

Lidé se zbíhali, hasiči uvedli v činnost motorovou stříkačku a snažili se všemožně oheň uhasit; hořelo však seno v mnohých sápalnou střelou a jen těžko se dobudující oheň hasil. Byl však lokalizován, poněvadž stály zamerily dalšímu šíření.

Zatím přicházely zvěsti o hrozném pádění náletu. Naši lidé, které zasáhl nálet v líně-licích, vyprávěli co zažili v různých dírách, pod kanály kam se schováli, kolikrát museli slézat z kol a padat do příkopů.

Nálet
a
oheň

Dne
29. dubna.

Bilance
páletů.

Ant Klíma, ze St. Sedla 37 letý zaměstnanec velko-
skotku Orlik, jenž se vrátil k svým rodičům v
nešťastnou hodinu právě kolem nádraží, byl
na cestě došlora rozstřílen, sakonjeli však bylo
více. Z válečného vlaku vystali semerů jen
hořící trošky, nádraží samo i vedlejší druž-
stevní skladiště cíleně poškozeny. Na čimelické
silnici zbyly kromě porůzňaků pro karavany
nysťohovalci z Východu, kteří zde právě byli na
cestě zastaveni. Trošky vozů, milióny koní i ko-
věho dobytka, spousty různých věcí rozbitých
a ohrožených. I na lidských zvěstech činné střelby.
Mimo toho mnoho domů v čimelické poškozeno.

V sousedních Minolické vedlo se, však
ještě hůře. Zde právě slavěla kolona válečných
obětí vozů a děl a bylo právě slaly se
sercem silného lečehého náletu. Naměstí bylo
kalashofálně poškozeno, mnoho domů poborováno
a několik samých občanů zabito.

Blížil se květen. Blížící se fronta zvyšovala
napětí lidu den ze dne. Pražská revoluce přinesla
vynechání. Poucitně sledoval náš lid desklivé
zprávy pražského rozhlasu volající o pomoci k
Východu i Západu. Praha bojovala, kváčela.

Idoni dal podnět k tomu, aby se bojovníci posky-
sli pomoci. Občané měli mnoho pohánů, chleba
a j. do skříně mléka, aby se bylo co nejdříve ode-
slaly. Žel však bylo věci, poněvadž je nikdo ne-
mohl odvést a Praha je podle všeho již ne-
potřebovala, museli občané znovu si věci zpět.

OSVOBOZENÍ

Pod úderý hrdinných spojeneckých armád a aktivního odporu českého lidu zanikl tak řečnický protektorát a český lid ujmá se opět vlády. Na budovách objevují se prapory a trikolory nehabátek občanů i na projíždějících vozíčkách.

Kapitulace německých armád provedena v obvodu Čimelice - Zalužany a okolních vesnic, spoj. armádami tureckými a Ruskými. Němci odbrojeni a odvedeni do zajateckých táborů, kde čekali dalších posudnutí.

Nastupují Národní výbory a přejímají všehrdé vedení státního okresu i obce do své moci.

V naší obci ustaven Nár. výbor jménem nár. revol. J. Suchanem dne 5. května 1945.

Členové M.N.V. : Měla Zdeněk, Petrík Boh.

Jiruš V., Zeman Fr., Kolpek V. Všichni přijali a složili slib do rukou J. Suchana, míst. předsedy.

Žázena Národní stráž pod velením B. Petríka. která okamžitě nastoupila k odboji aby zajistila ochranu občanů, silnice vlastní jisti cest a silnic; bylo počíná hlídka občanů se často střídaly.

Blíží se armády a ustupující Němci parovaly v noci časté pohyby a měla vozidel.

Zbytky německé armády stahovaly se k západu, transporty vojenských vozů zaplnovaly státní silnici odkudsi až k Čimelicům, kde obrněná americká stráž toto německé vojsko odebrazovala. Nad městem kroužila hloubková letadla.

Na letovských drahách "v Lipěch" sládl lehdý zajatecký sběrný tábor Němců.

Ruská armáda se zatím možně blížila z východu k Vltavě a lid měl vážné obavy ze střetnutí se vojsk v našem kraji, neboť němci vojska počala se již již opěrnovat.

Spousty Němců přechaly před frontou z Východu, pěšky, na kolech, vozech i vozíčkách s čelnými zavazadly směrem k Západu; silnici od St. Sedla, naši obci cházeli sibi lidé směrem k Linčovicům. Viděl jsem ženu tlačící dětský kočárek naložený a velmi již poškozený; jedno z koleček bylo již bez loukočků, skáhalo po špičkách, ale na zástrčku nebyl čas.

Transporty německých vojáků, brosky kdysi slavné armády, nyní sledovaní invalidé se vlekli k Západu. Mnoho pozůstatků, hlavně papíru, leželo ve skřínkách silnice.

Hlídky Národní stráže především ve St. Sedle slavně podírely osoby a odstrojovaly. Při tom však Bolmaš došlo i k násilné přestřelce, při níž byl člen N. stráže J. Ramajzl ze St. Sedla, na Žďákově zastřelen a několik vojáků zraněno. Zranění Němci byli dopraveni do pisecké nemocnice alev členy N.S.; na zpálení cestě však, projíždějící silnicí kolem stojících vojenských němec. kolon, byli postřeleni a spaleni u st. silnice, blíže mostu přes řeku Škálci; Byli to Mirek Pešala ze St. Sedla, Braun a Krupka z Hořel; auto Pešalovo rovněž spaleno. Tělesné pozůstatky leželo nešťastníků byly po skončení okupace převezeny do St. Sedla.

V naší obci konaly se přípravy k radostnému přivítání slavné Rudé armády, která se rychle blížila. Občané ozdobili mnohé budovy prapory, postavili pěknou slavobranu již překlenují silnici proti konání; chvoji a prapory i květin zdobená brána nesla tabuli s nápisem: mírem k št. Sedlu arlukou: "Da zdravstvujet Krasnoj armija" a na druhé straně latinkou: "Velkome"

První
Rudoarm.

Mnozí přinášeli zvěsti že R.A. je již u řeky a postlize první předvoje ve št. Sedle, kdež jsou radostně vítáni. Konečně odpoledne dne 9. května přijeli na motoriklu první dva Rudoarmějci a zastavili před slavobranou. Nadšené volání lidu zde shromážděného, slápek se vedalo s jásaným voláním a dav lidu obklopal ony dva vajíčky, podávající jim puce i připitky a možice se s nimi domluvit. Byli to dva mladí vojáčkové, kteří lidu radostně liskli puce. Lid vídal je jako bratry tím milejší, že viděl v nich první posly míru, svobody a radostnější budoucnosti. Proto bylo setkání tak srdečné.

A později pak přijížděli další v šikách, plně obzrejších autech, povozů nebo na motorkách prověřující slavobranu za nadšeného volání lidu, jehož porůzno opělovali, vyjádřící k limelínům. S večerem pak přicházeli první rudoarmějci do naší obce, mladí vojáci, kteří se se zdejšími lidem srdečně vítali a laskavě objímali.

S náně viděl bylo kolem, mnoho mědelných paků, vlastně ne straně vyhodit.

V St. Sedle konal se pohřeb J. Ramajela se všemi vojen. poctami za velike úcty občanstva.

Potom rozšířena zvěst, že bude třeba postavit dřevěný most přes řeku na Žďákově aby R. armáda s těžkými lanky mohla přejít. Bylo však od toho upuštěno, ježto vojska použila nejbližšího mostu přes Vltavu.

Následovala pak řada pušných dnů pro naši obec. Silnice od St. Sedla k Cimeliciům i Varvažovu nehrála. Dnem i nocí projíždělo ludy mnoho povozů; lehkých, kořmi sázených korbiček přikrytých plachtami, stěhujících se Němců a j. z Východu, vezoucích svoje rodiny mnohde s děťmi a s číhými zavazadly. Tato nekonečná, hustá řada povozů vystřídána byla mnohdy transporty německ. vojáků, jímž nebylo dlouho konce. Sovětské voj. hlídky projížděly kořmi a vedly tyto transporty. A zase dlouhé řady nákladních aut plně naložených věcmi a plně obsazených německými vojáky, kteří seděli i na blatníkách. Nejrušnější bylo tam kde silnice odbočuje k Varvažovu. Často přecházelo i k havarii, když auto někde narazilo, nebo mělo poruchu, pro níž bylo vyřazeno. Po takových transportech zůstaly kolem silnic mnohé pozůstatky, které byly často značně poškozeny, byly-li to různé nástroje neb jiné předměty. Při takovém transportu zabil se na nevěstské silnici jeden německ. voják narázem na sloup.

Největší pulch na naší silnici nastal v neděli odpoledne a, večer i v noci; nekonečná řada náhl, automobilů, vojska přecházelo obcí. Na polích nad „Horní“ pak šlo německ. vojsko líce.

Lidé pilně sbírali věci pouštěné po těchto transportech; mnoho výsadků, pohozelných kožených kolení, papíru a jiných kovových předmětů. Opouštěná vysočená auta stala se pak úlovištěm lidí, kteří nedbali mnohdy ani nebezpečí, vřali se na byto a vybírali co se dalo, hledající především věci denní potřeby. Za krátko zbyly z těchto jen ubohé vraky bez kol, pomalu pak mizel i plech a dřevo, lidé prostě odnášeli vše i když toho mohli více kdy potřebovat. Při tom zničily se sněhové velice hodnoty.

Vedle různých brosek a p. nacházelo se i mnoho nerybných střel, granátů a j. při čemž docházelo často i k zranění, jak hlásily zvěsti z okolí.

Poslední Němci odtažili, zůstal ruk na naší silnici a Rudarmějci zde pomalu zdomácněli. Nebyl vrad dosud klid v kraji; lesy skryvaly mnohé vojenské zbraně a byly purkyně vojny čišťny; často střelba v lesích voj. hlídky i ze spolupráci civilistů.

Sovětské vojsko to bylo, které zde často pak projíždělo; motorizované dělostřelectvo, tanky a povoz, konské lehké kořbičky. Stalo se, že se zde i několik koní poranilo, a bytí umučeno, bylo zdejšími občany za vši zachráněno.

Rádost měl lid, že přišel konečně souřebně očekávaný konec všech útrap, válečných bíd a strádání, díky především Rudé armádě za osvobození, s radostnou nadějí nhlížel do budoucna.

Normální život vracel se zase do vesnice lidé šli za svou prací; veselí byly zase zábavy, při nichž se rudarmějei spoluveselili.

Po silnici přejíždělo mnoho rudarmějeů a na lehkých vozech sváželi, jakna se zdákovské byly starější mýj voj. sábor na pokraji lesa severně obce Uvátsko. Tenbo prostorný sábor hostil v létě 1945 mnoho příslušníků R.A. a volně prost. pansků blíž rybníka vyhraneno kulturním a zábavným účelům. Sem přicházeli, byři sváni vojny, civilisté z okolí aby se po práci spoluveselili. Bylo zde velké přírodní divadlo s mnoha sedadly, hudba a tance. Zde shromážděna byla příslušníky Rudí armády deska s plastickou mapou vítězného pochodu padesátého gardového československého střel. pluku R.A. od Stalingradu ku Praze. - Vojini ažířděli často do okolních vesnic potřebující mnohdy služby řemeslníků a navštěvující sváně, jímž s ochotou se ným posahem nypomáhali. Byli to veselí chlapeci a lid je měl rád, když veselé aataneili mýj „hozáček“.

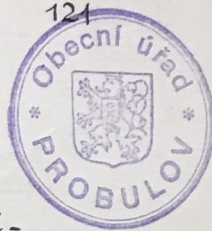
V činnu ustaven Místní národní výbor:

Suchan Josef, Malá Ždáněk, Petřík Bohumil, Kolpek Václav, Zeman Václav č.42, Mošovský Alois, Zeman Fr., Kopecký Fr., Jirů Václav č.3, Maranec Fr., Staněk Bed, Hlaška Václav.

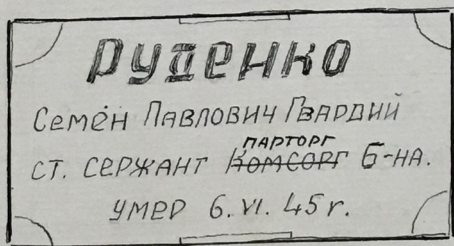
Resorby: Zásobování a kontingent: Malá, Mošovský, Zeman V., Jirů V.

Výdej listků: Hojsek Jan, nadále.

Pokladna a mleci povolení: Kolpek V.

Jižto v prvních dnech května byla zde R. A. nýsadková, označena padáčky, přišla sem po nich řadová vojska Malinowského. V činnu zde umístěn odíl maj. Gregoriána. Ve volných bytch důstojníci i vojáci, koně i povozy na dvorách slatku. Kuchyně v č. 31., sanitní personál v č. 30., ošetrova v č. 17. Zde také pravidelně zemiel jidov důstojník R. A. již podlehl následkům zranění granátem, podle úst. podání, při brodu koně v rybníce kdesi u Čimelie. Odtud vypravěn mu pak pohřb. Průvod: Vojini nesli proslav pákev s tělem zemřelého, s odkrytým víkem, číslným doprovodem vojáky a asi 4 hudebníky, vojáky; za čest. doprovodu mnohého občanstva. Průvod zastavil za vsí v ohledu starosidl. sínice, kde vojini před tím na okraji louky vykopali hrob. Po krátkém přejem sověl. důstojníka a zdejšího občana V. Kolpeka, který poděkoval padlému vojínu i všem jeho druhům za osvobození, pákev přikryla a zemřelý pohřben. Rov opatřili vojini dřevěnou pyramidou nesoucí přeliceřov hvedu a tabulku s nápisem:

ПОВСЕТИЛ МОГИЛУ

ОТЦА СЫН

РУДЕНКО Владимир

СЕМЕНОВИЧ 8. V 1966 г.

Букмис.

СЕРДЕЧНО БЛАГОДАРИЮ

БРАТЯВ ГЕХОСЛОВАКОВ ЗА ЛЮБОВЬ К НАШЕМУ НАРОДУ.

Букмис.

Zdejší občané pak hrob vkusně upravili, vyčistili květin a opatřili železnou ohradkou se vkusným náterem a slíbili hrob udržovat.

Копмис

Hrob tento navštívil 8. V. 1966 syn zemřelého. Jeho slova a podpis.

K obrázku
na str 125

Poraději pak zemřelo zde z neznámých příčin dalších pět sovětských vojáků, jejich mrtvoly byly zde lékařsky vyšetřeny a pak vše pohřbeny u starosedlské kapličky "sv. Divise" v pěti hrobech. Starosedlské občani pak bylo rovně ohraždili a opatřili dřevinou ohrádkem. Pět pěticiřích hřebů na dřevěných pyramidách nesly tabulky s nápisy:

Гвараец старши сержант
СМЕРЕНОВ
1915 30 МАЯ 1945 г.

Гвараец старшина
ГОВОРОВ
НВАН НВАНОВИЧ
1912 30 МАЯ 1945 г.

Гвараец младший старшина
РАДИОНОВ
1908 30 МАЯ 1945 г.

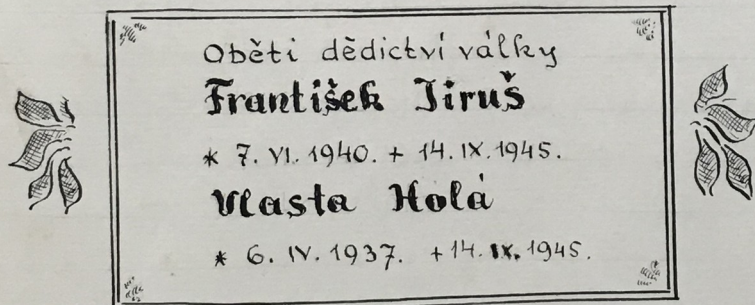
Гвараец ряд
БОРИСОВ
ВЛАДИМИР НИКОЛАЕВИЧ
1925 30 МАЯ 1945 г.

Гвараец старший сержант
ИСЮК
Михаил Алексеевич
1912 30 МАЯ 1945 г.

U těchto hrobů stávaly vždy májové průvody, zde i u hrobu probulavského udávala se cest a pronášely děkonné prosby.

Po krátkém čase sov. vojně v naší obci dočasně usazení, odjeli, v noci, a naši občané se rozešli, loučili. V následujících dnech projížděla naší obcí část výšev. sovětské armády, směřem k H. Sedlu na ovčenských vozech, bílými plátny pokrytých a dlouhé řady vojáků.

Dne 14. září došlo v naší obci k tragickému neštěstí, jež si vyžádalo dvou mladých životů. Nešťastnou náhodou dostal se do rukou dětí nezbytných granátů, jejichž se dosud nacházelo kolem cest, jako smutný pozůstatek ním. vojny. Děti bylo vyšetřeno františpodobně oknem z misku. dřívějšího byla Plavského, kdež měla i tam byly vybuchlé a sbraně ukládány; ne neštěstí nikdo si děti nepovšiml a tak po chvíli stále se dětem hra osudnou. Granát vybuchl a smrtelně zranil 5. l. chlapce a 8. letou dívku, která podlehla ranám při převozu do nemocnice, boela pak brzy zemřel. další zranění V. Jirů se z lehkého zranění uzdravil. Rodičové jejích plní smutku a bolesti vypranili jim pohřby za účasti mnohého občanstva a zavěsili pak na lípy „u kovárnů“ kdež se neštěstí stalo, obrázky na památku, s nápisy:

Škoda mladých životů, byly to v naší obci jediné oběti války, vedle židovských občanů, františpodobně zahynulých.

VÁCLAV POBRÍSLO

Zemřeli

Rolník na usedlosti č. 13. Do Protulova se přestěhoval v r. 1923. Zemědělskou práci se marně mechanizoval, a selská ušlechtilá osiva, porději zavedl přírodní chov prasat. Byl i činný v politickém životě obce. Byl členem obce, zastupitelstva, svého času náměstkem starosty obce; věnoval se občanským zájmům: jeho zásluhou pořízena obec. moshní váha a j., obstaral koupě zvonu. Se zájmem věnoval se kultuře; vlastně divadlu. Jako v rodině obce, i zde byl obětavým přisílen ochotníci-kroniku. Upravil zdejší hřiště do velkého sálu. Pod jeho vedením sbráli zde místní ochotníci celou řadu div. her, obrazů z života i operet se skvělým provedením i výpravou. Dlouholetý starosta hřiště. sboru; jeho hlavní zásluhou pořízena motorová stříkačka a další techn. vybavení. Obecni kroniku vedl v r. 1936-37. Jeho zdraví podlomeno z války 1914-18, však jeho činnost stěžovalo tak až ulehl a z nemoci již nepovstál; ve květnových dnech rodici se volody zemřel. Pohřben jest v rodinném hrobu v čimelickém hřbitově. Líst budiž jeho památce.

Handwritten signature

V tomto roce dále zemřeli:

Polák Jaroslav	rodem ze Žbonína	ve stáří 84 r.
Škopek J.	t.č. v č. 7. v Protulově	" . 7 měs.
Hájek V.	č. 55	" . 7 měs.

Čest a vzpomínka.

Handwritten signature